

Każde życie ludzkie jest święte, dlatego zasługuje na szacunek i obronę. W uroczystość Zwiastowania Pańskiego obchodzimy w Kościele Dzień Świętości Życia. Został on ustanowiony jako odpowiedź na wyraźną prośbę Ojca Świętego Jana Pawła II, który w encyklice „Evangelium Vitae” zaapelował do całego Kościoła i do wszystkich ludzi dobrej woli o modlitwę w obronie życia ludzkiego.

†

Każde życie ludzkie jest święte, ponieważ jest darem Bożym, dlatego zasługuje na szacunek i obronę. Tylko Bóg jest dawcą życia, dlatego tylko On może decydować o jego początku i końcu.

Niestety, wszyscy jesteśmy świadkami, jak w dzisiejszym świecie coraz bardziej daje znać o sobie brak szacunku do życia. Coraz częściej człowiek rości sobie prawo do tego, aby decydować o życiu innych, zwłaszcza o życiu dzieci nienarodzonych i ludzi w podeszłym wieku, a więc osób najbardziej bezbronnych. Szerzy się niebezpieczne zjawisko, określone przez Jana Pawła II mianem „cywilizacji śmierci”.

Dzień Świętości Życia ma nam przypomnieć, że naszym powołaniem, jako chrześcijan, uczniów Jezusa Chrystusa, jest głoszenie „Ewangelii życia”, czyli obrona życia, od momentu poczęcia aż do naturalnej śmierci, jako jednej z największych, uniwersalnych i nietykalnych wartości.

Jednym z konkretnych działań w obronie życia poczętego, które każdy z nas może podjąć w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, jest inicjatywa modlitewna Duchowej Adopcji. Polega ona na tym, że zobowiązujemy się do codziennego odmawiania przez dziewięć miesięcy dziesiątka Różańca i krótkiej modlitwy, a także podjęcie dobrowolnych umartwień i dobrych uczynków w intencji dziecka poczętego, któremu grozi niebezpieczeństwo aborcji.

Miejmy świadomość, że podejmując Duchową Adopcję, z Bożą pomocą możemy przyczynić się do uratowania życia ludzkiego. Nad każdym, przez Boga wybranym, dzieckiem otworzymy parasol modlitwy, wyrzeczeń, postu i ofiary i przez 9 miesięcy będziemy się modlić o ocalenie jego życia.

Nie znamy jego imienia. Nie wiemy na jakim żyje kontynencie, nie wiemy kim będzie w życiu. Bóg sam to dziecko wybiera i tylko On wie, kim ono będzie. A my... może kiedyś spotkamy się w wieczności z ocalonym przez nas Wybrańcem Bożym i będziemy się wraz z nim radować z daru życia, który pochodzi od Boga.

Otoczmy też naszą modlitwą wszystkie matki, oczekujące potomstwa, szczególnie te, którym brakuje odwagi przyjąć nowe życie. Niech Maryja, która odważnie powiedziała Panu Bogu swoje „tak”, wyprosi dla nich łaskę otwarcia się na dar życia, w duchu posłuszeństwa Panu Bogu i zaufania Jego woli.

Módlmy się także za te osoby, które popełniły ciężki grzech aborcji: za matki, które pozbawiły życia własne dzieci nienarodzone, za członków rodziny, którzy je namówili do aborcji lub przed nią nie powstrzymali, za lekarzy, pielęgniarki i wszystkich, mających na sumieniu życie niewinnych istot ludzkich. Niech Dobry Bóg da im łaskę pokuty i nawrócenia, aby odnaleźli pokój serca w kochających ramionach Ojca Niebieskiego, który – jak przypomina nam nieustannie Ojciec Święty Franciszek – nigdy nie męczy się przebaczając.

Zachęcamy wszystkich, by w uroczystość Zwiastowania Pańskiego złożyć przyrzeczenie duchowej adopcji dziecka poczętego. Zazwyczaj takie przyrzeczenie ma miejsce w kościele i ma uroczysty charakter, jednak niemniej ważne będzie przyrzeczenie przyjęte prywatnie, w swoim domu, ponieważ Pan Bóg i tam czeka na nasze włączenie się w ratowanie życia nienarodzonym.

Przyrzeczenie duchowej adopcji dziecka poczętego

Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci! Wiedziony pragnieniem niesienia

Tymi modlitwami będą:

- jedna Tajemnica Różańca,
- moje dobrowolne postanowienia,
- modlitwa, którą dziś po raz pierwszy odmówię:

Panie Jezu za wstawiennictwem Twojej Matki Maryi, która urodziła Cię z m